Taina Naturii

On Iulie 4, 2023

Ceea ce vezi este ceea ce vrei să spui despre tine într-o imagine care te reprezintă prin imprimarea ei în sufletul lumii.

Marea este spectaculoasă, mai ales când razele soarelui îi oferă o strălucire deosebită, caz în care mă concentrez să văd doar o singură parte a unei imagini încântătoare: locul izolat al unei plaje dintr-o peliculă semnată Danny Boyle, care seamănă cu un paradis al naturii, de o frumusețe naturală deosebită.

E o viață aici, o împlinire a sufletului, o prezență discretă accesibilă sub forma propriului meu sentiment de autoacceptare, care privește, care trăiește deplin, care spune ceva cu privirea ei plină de har și de semnificații, corelată cu ambiția de a reprezenta în culoare orice moment din planul realității. Când soarele răsare, face acest loc plin de farmec, încât imaginea acestui loc, amprenta lui în sufletul meu, este mai mult decât o înșiruire de obiecte recognoscibile. Mă simt de parcă aș intra într-un prezent neutru, uitat de timp, și aș ieși altcineva, mai înclinat spre domeniul artistic, sub pensula unui pictor impresionist care transformă orice privelițte într-o poveste.

Sensibilitatea la lumina soarelui apare atunci când în ochii mei pătrunde prea multă lumină, sau atunci când ce ceea văd depășește așteptările artistului din mine, cu precizarea că orice manifestare a frumosului are ca premisă de bază modul intuitiv de redare a unui discurs cu natura, trecând în orice moment din planul realității în cel al ficțiunii.

Leadership: Imaginea la care îți raportezi vederea poate să aibă un ecou sub forma unui sentiment de "prezență" suplimentară care se contopește cu tine?

Într-adevăr, ochiul este dominat metaforic de lumina pe care o absoarbe retina, ca un semnal de frecvență radio, iar emisia este preluată de un model de culoare translucid, care nu poate fi desenat oricum, ci în mod metafizic, adică sufletesc, divin, fără a produce niciun efect fizic real. Repetată prin multiplicare, vederea este influențată de artist în timpul procesului de creație, ceea ce face ca fiecare parte a ei să fie o expresie unică a imaginației ochiului care surprinde spațiul mistico-metafizic dintr-o simplă operă vizuală (fotografie, pictură), dintr-un prezent fără timp.

Natura este o prezență însuflețită, contopindu-se cu viața mea, făcând parte din mine, având un ecou în timp sub forma unui sentiment de "prezență" suplimentară, însuflețită. Nu degeaba, ceva din off îmi repetă chiar și acum:

"Nicu, învață să pictezi cu sufletul, cu simțul vederii, cu căldura pe care o degajă lumina. Şi pictează pentru o lume care nu este dominată de finalitate, emițând sugestia unei alte lumi, care dispare și reapare, dar într-un mod diferit, și anume mai puternic, astfel încât să te simți mai energic, mai însuflețit de seva naturii."

Leadership: Creația ta poate fi rezultatul unui sentiment care sintetizează emoția și imaginea, luând în considerare un mijloc vizual abstract care cercetează posibilitățile infinite ale formei pe care o ia aprecierea "frumosului"?

În acest sens, ochiul trebuie să configureze imagini luminoase cu ajutorul unor structuri de conexiune între real și imaginar ce conduc privirea dintr-un prim plan perspectival - spre un

orizont înalt, folosind diverse elemente cosmologice ale lumii (apă, aer, foc, pământ). E un proces firesc, care are loc când ceea ce văd îmi place mai mult decât ceea ce realitatea îmi arată în mod concret.

În acest fel, imaginea nu este mult mai clară, mai aerisită sau metaforică, dar pare atinsă de un răsunet superior, un delir inepuizabil prin care se manifestă dialogul între mine și divinitate, *Umatahn Ytualarripha Rifeshazna*, luminarea minții prin harul divin.

Marea, ea însăși o perlă în ochii lui Dumnezeu, simbolizând viața plină de pasiuni, reprezintă o îndelungată lecție de observare, o succesiune de vise, o serie de ciocniri cu viitorul, nu suma a ceea ce am fost, ci a ceea ce am învățat să fiu. În acest caz, ochii mei bine antrenați să vadă, au ca sursă primară de producere a unei viziuni artistice determinarea unghiului de percepție dintre planul de acțiune și axul vizual, acestea două fiind determinate ca elemente active ale compoziției, precum sunt accentele de lumină, umbrele, jocul strălucirilor.

Într-adevăr, sunt un artist deosebit, fiindcă am înțeles un lucru important: ceea ce văd este exact ceea ce încerc să spun despre mine într-o imagine care mă reprezintă prin imprimarea ei în sufletul lumii. Sunt un artist veritabil care și-a îngăduit folosirea unui nou procedeu pentru a reprezenta stările sufletești, în loc de a stimula dezvoltarea picturii prin mijloace iluzionistice, găsind mereu o asemănare între imagine și emoție, între obiectul real și conținutul lui plin de viață.

Leadership: Poți să reproduci într-o imagine sentimentul ivit dintr-o contemplație asupra imediatității din jur, printr-un determinism reciproc între frumosul naturii și o viziune revelatoare?

Hans Christian Andersen povestea despre înțeleptul rege Solomon, care pricepea graiul făpturilor necuvântătoare, că le auzea cântecele și discuțiile, dar prin aceasta nu devenea, cel puțin în acel punct, mai deștept. El descoperise forțele ascunse ale plantelor și metalelor, forțe capabile să îndepărteze bolile, să îndepărteze moartea, dar nu s-o și desființeze. În tot ce s-a creat și la care putea ajunge, regele Solomon a căutat să descopere lumina care să dezlege taina vieții veșnice, dar nu a găsit-o, în timp ce Cartea Adevărului stătea în fața lui de parcă n-ar fi cuprins decât pagini nescrise. Creștinismul i-a indicat în Biblie cuvântul de mângâiere despre o viață eternă, dar el ar fi vrut să-l afle în propria lui carte. Şi în ea nu se vedea nimic...

La fel s-a întâmplat cu mine: privind marea cu ochi expresivi, uneori cu nostalgie, dar întotdeauna cu ochii ce sclipesc datorită razelor de soare ce se reflectă în ea, am încercat să recunosc taina naturii *Apsicumusia Anonimenry Eschetars Aoshijas*. Dar, spre deosebire de regele Solomon, eu am descoperit înțelesul acestor cuvinte și, astfel, am reușit să redau esența tainei naturii printr-o singură idee călăuzitoare: "alege orice lucru din jur, și încearcă să-l faci cât mai frumos".

Şi, iată, la orizont, cum se conturează o altă idee călăuzitoare: "încearcă să captezi și să păstrezi frumusețea efemeră a lucrurilor, transformându-le în ceva etern". În fiecare floare, de la petale până la produsul final, se regăsește o parte din sufletul artistului. El vede frumusețea sufletului său în fiecare floare, în fiecare petală, și prin arta sa, această frumusețe este păstrată pentru totdeauna. În fiecare floare, artistul crează efectul de floare mai mare sau mai plină, mai misterioasă sau mai rară.

Așadar, taina naturii este strâns legată de recunoștința pe care mi-a lăsat-o instantaneul unei clipe unice, inepuizabile, de nevoia de a surprinde într-o imagine de vis tot ceea vine din inimă, nestrăbătut de zgomotul lumii. Iar marea comoară a învățăturii, iat-o exprimată de mine astfel: "Așa cum pe cer sălășuiește soarele, tot astfel în sufletul meu

sălășluiește afinitatea, chemarea nativă care dă viața pânzei, în forma și în nuanța exactă a culorilor care cuceresc treptat toate sufletele."

În ce privește leadershipul, voi ridica la nivelul reflecției acea activitate de reproducere a unei imagini fie în timpul percepției sale repetate (recunoaștere din memorie), fie pe baza unor idei despre aceasta, încât să reconstitui profilul autentic al unui vizionar care reușește să creeze neașteptatul inspirându-se din opera naturii.

Numai un geniu vizionar poate gândi în afara "cutiei".

Taina naturii este rezultatul unei reflecții asupra minunilor naturii, așa cum predomină ele în interacțiunea dintre imagine și spirit, pe fondul unei sensibilități care nu se poate virtualiza în "excedente" temporare (precum sunt obiectele supuse perisabilității).

Source: https://neculaifantanaru.com/taina-naturii.html